

Чл. 632. Въ присѣдата трѣбва всѣкога да се означава възъ кого именно се възлага исплащанието на сѣдебнитѣ разноси. Но подробно прѣсмѣтване на сѣдебнитѣ разноси съ показание за какви прѣдмѣти сѣ употрѣбени става въ особно опрѣдѣление, което се постановява подиръ обявението на присѣдата.

Чл. 633. По присѣда, която е вече встѣпила въ законна сила, опрѣдѣлението за сѣдебнитѣ разноси, които трѣбва да се възмѣстятъ, се обявява на лицата, които сѣ осѣдени да плащатъ или на тѣзи, у които е преминало тѣхното имущество, чрѣзъ мѣстната полиция.

Чл. 634. Ако лицата, отъ които се иска заплата на сѣдебнитѣ разноси, не припознаватъ смѣтката за правилна, тѣ могатъ да подадѣтъ жалба по общий редъ въ *два недѣленъ* срокъ отъ какъ имъ се съобщѣ опрѣдѣлението за тази смѣтка.

Опрѣдѣлението, което е постановено по частната жалба, не подлѣжи на обтѣжване.

Чл. 635. Ако отъ лицето, на което се възлага заплащанието на сѣдебнитѣ разноси, се иска заедно съ това, по рѣшение на сѣдѣтъ, и възнаграждението за сторѣнитѣ отъ него врѣди и загуби, тогазъ най-напредъ се събира отъ него възнаграждението, и послѣ вече сѣдебнитѣ разноси.

Чл. 636. Сѣдебнитѣ разноси не сѣ събиратъ отъ имуществото на едно лице, което е умрѣло прѣди да встѣпи присѣдата въ законна сила, макаръ и да е билъ признатъ за виновенъ. Но ако виновний е умрѣлъ подиръ встѣпванието на присѣдата въ законна сила, сѣдебнитѣ разноси се събиратъ отъ останалото подиръ него имущество.